မိုးဗာဂျင်
VIRGIN
အပျိုစင်

နိဒါန်း

`ရှင့်နာမည်က ေဝလနော်´

`ဟုတ်´

`နာမည်ကတော့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ပဲ´

`လူလည်း ကြီးကျယ်ပါတယ်´

`ဘာ´

`ဪ ... သဘောထားကြီးပြီး အမြင်ကျယ်ပါတယ်လို့
ပြောတာ၊ မယုံရင် ပေါင်းကြည့်ပါလား´

`သေလိုက်´

`ရှင့်ကိုမေးပါဦးမယ် ... အမေနဲ့မိန်းမဟာ
ယောကျာ်းတစ်ယောက်အတွက် ဘယ်လိုကွာလဲ´

`အမေကတော့ သူ့သားကို အနှစ်နှစ်ဆယ်လုံးလုံး
ယောကျာ်းကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်အောင် ပုံးသွင်းနိုင်တယ်လေ´

`မိန်းမကရော´

`သူကတော့ မိနှစ်နှစ်ဆယ်အတွင်း လူမိုက်တစ်ယောက်
ဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်တယ်´

`ဗုဒ္ဓါ´

`လက်ထပ်ပွဲတွေမှာ သတို့သားနဲ့ သတို့သမီး ဘာကြောင့် လက်တွဲထားတာလဲ ရှင်သိလား´

`ဒါကတော့ ရှင်းပါတယ် ... အစဉ်အလာအရပါ´

`ဘယ်လို အစဉ်အလာမျိုးလဲ´

`ရော် ... ခက်တော့တာပဲ၊ လက်ေစ့ ့ပွဲတွေမှာ မချခင် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ရတာ မျိုးပေါ့´

`ဘာဆိုင်လို့လဲ´

`သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး တစ်သက်လုံး နောင်ဂျိန်ချတော့မှာလေ´

`ရှင်´

`ရှင်က ဉာဏ်ကောင်းသားပဲ ... လှအောင်ဖြေတတ်တယ်၊ ဒါနဲ့ ယောကျာ်းနဲ့မိန်းမ ဘယ်သူက ဉာဏ်ပိုကောင်းလဲ´

`ဖတ်ဖူးသလောက်တော့ အတူတူပါပဲ။ ဘယ်သူမှ မသာဘူး၊ ပြီးတော့ ... ဗုဒ္ဓဘာသမှာလည်း ဉာဏ်ပညာနဲ့ ပတ်သတ်ပြီး ယောကျာ်းက မိန်မထက် သာတယ်ဆိုတာ လက်မခံဘူးဗျ´

`ထားပါတော့၊ ဉာဏ်ကောင်းအောင် လေ့ကျင့်လို့ ရလား´

`ရမှာပေါ့၊ ဒေါက်တာထွန်းတင်ဦးရဲ့ မှတ်ဉာဏ်လေ့ကျင့်နည်း

ဆိုတဲ့စာအုပ်တော့ ဖတ်ဖူးတယ်´

`ဟုတ်လား ... ရှင့်မှာရှိရင် ခဏငှားပါလား´

`ကျွန်တော်တောင် ဘယ်နားမှာ ထားမိမှန်း မသိဘူး၊ မေ့နေပြီ´

`ဟော့တော့´

`မိုနာလီဇာပန်းချီကားနဲ့ ပတ်သတ်ပြီး ပြဿနာတွေရှိတယ်လေ၊ သူ့မျက်နှာဟာ ပြုံးနေတာလား မဲ့နေတာလား ဆိုတဲ့ ကိစ္စရယ်၊ ပြီးတော့ အဲ့ဒီ ပန်းချီကားကို ဆွဲတဲ့ လီယိုနာဒိုဒါဗင်ချီဟာ သူ့ပုံကို သူကြည့်ပြီး မိန်းမပုံစံလို ဆွဲခဲ့တာ ဆိုတာတွေပေါ့၊ ရှင်ရော ဘယ်လိုထင်လဲ´

`အဲဒါတွေက တိတိကျကျပြောလို့မရတဲ့ ကိစ္စတွေပါ၊ ကမ္ဘာမှာတောင် ခုထိ ဒွိဟဖြစ်နေကြသေးတာပဲ၊ အဲ ... တစ်ခုတော့ ရှိတယ်၊ သိပ်မကြာသေးခင်ကပဲ ပါလာမိုတက္ကသိုလ်က ရောဂါခန္ဓာဗေဒဆရာဝန် ဒေါက်တာဗီတိုရန်ကိုက မိုနာလီဇာပန်းချီကားကို အနုပညာရှုထောင့်က ခံစားရင်း ကျော်လွန်ပြီး ဆေးပညာရှုထောင့် သုံးသပ်ပြတယ်´

`ဟင် .. ဘာတဲ့လဲ´

`မိုနာလီဇာရဲ့ အသားအရေမှာ ကိုလက်စထရောတွေက စိုးရိမ်စရာကောင်းလောက်အောင် မြင့်တက်နေတယ်၊ ပြီးတော့ ညာဘက်မျက်လုံးထဲမှာ Lipoma လို့ ခေါ်တဲ့ ကင်ဆာမဟုတ်တဲ့ အဆီကျိတ် ဖြစ်နေတာတဲ့´

`ဘုရားရေ´

`ရှင့်ကိုချည်း မေးနေရတယ်၊ ကျွန်မကိုလည်း ဖြေရခက်မယ့် မေးခွန်းတစ်ခုလောက် မေးကြည့်ပါလား´

`စိတ်မဆိုးရဘူးနော်´

`မေးမှာသာ မေးစမ်းပါ´

`ခင်ဗျား အပျိုအစစ်လား´

`ဘာ´

*

အခန်း(၁)

ကျုပ်ကြီး(ခေါ်) တင်မြင့်သည် ဘီယာကြိုက်သူဖြစ်သည်။ ထားပါတော့ …။ လူတော်တော်များများ ဘီယာကြိုက်နိုင်သည်ပဲ။ ယခုလည်း တင်မြင့်သည် ဘီယာ(ခေါ်) ဇျစ်ရည်ရောင်းသည့် ဆိုင်သို့ ဝင်လာပါသည်။ တစ်ယောက်တည်းမဟုတ်။ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ကြည်မင်းသိန်းနှင့်။

ဆိုင်အနေအထားကို တင်မြင့် အကဲခတ်လိုက်သည်။ ဘီယာမျိုးစုံရပြီး နိုင်ငံခြားအရက်များလည်းရသော ဆိုင်အကောင်းစားကြီး ဖြစ်၏ ။ ဆိုင်နာမည်က `ခရေရိပ်' ဖြစ်သည်။ ခရေပင်ကြီး၏ အရိပ်အာဝါသအောက်မှာ ဖွင့်လှစ်ထားပြီး ထိုခရေပင်အောက်မှာပဲ ရိပ်မည့်သဘောရှိသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ …

တင်မြင့်နှင့် ကြည်မင်းသိန်းတို့ကတော့ စားပွဲတစ်ခုမှာ နေရာယူလိုက်ကြ၏ ။ ထုံးစံအတိုင်း ဝိတ်တာလေးက လာမေးသည်ပေါ့။

`အစ်ကိုတို့ ဘာမှာမလဲ ခင်ဗျာ'

ကျုပ်ကြီး(ခေါ်) တင်မြင့်က တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ပြီး …

`အေး … ညီလေး ဘေဘီစီ (ABC) ရလား'

'ရပါတယ် အစ်ကို'

`ရရင်လည်း အစအဆုံး ဆိုပြကွာ … ဇက်(Z) အထိ'

`ဟာဗျာ … အစ်ကိုကလည်း မနောက်ပါနဲ့'

`မနောက်ပါဘူးကွ၊ နောက်ချင်ပြောင်ချင်ရင် ဇာတ်ထဲသွားမှာပေါ့၊ ကျော်ချင်ခွချင်ရင် ဆိုက်ကားနင်း၊ ပေးချင်ကမ်းချင်ရင် အလှူလုပ်'

`မရစ်ပါနဲ့ အစ်ကိုရာ'

ဝိတ်တာလေး ခေါင်းကုတ်တော့သည်။

ဒါကိုပင် တင်မြင့်က ....

`မရစ်ပါဘူးကွာ၊ ရစ်ချင်ရင် စွန်လွှတ်မှာပေါ့၊ ကဲ ကဲ ... ညီလေး ကျွဲရိုင်းရော ရှိလား'

`ရှိတယ် အစ်ကို'

`ရှိရင်လည်း .. ခြံခတ်ထားကွာ .. အန္တရာယ်များတယ်'

`အာ'

တော်တော် စိတ်ရှုပ်လာပုံရသည်။ ဝိတ်တာလေး ကြည့်ရသည်မှာ ခေါင်းပင်မကဘဲ တစ်ကိုယ်လုံး ကုတ်မည့်ပုံစံ ဖြစ်လာသည်။

တခြားတစ်နေရာကို ကုတ်ရမှာလည်း လူမြင်မကောင်းသဖြင့် ခေါင်းကို လက်နှင့် ကုတ်နေရာမှ လက်ကို ခေါင်းပြန် ပြန်ကုတ်လိုက်ရင်း (အမှန်တော့ အတူတူပါပဲ) `မှာစရာရှိတာမှာတော့ အစ်ကိုတို့ရာ'

`အေးကွာ .. ဒါဆိုလည်း လိမ်လိမ်မာမာနေ၊ အမေ့ဆီ ငွေပို့ .... ကြားလား'

`ဟုတ်ကဲ့၊ ဟာ ... တော်ပြီဗျာ၊ မမှာချင်ရင်လည်း နေတော့'

ဝိတ်တာလေး စိတ်ညစ်သွားပုံ ရသည်။

ထိုအခါမှ တင်မြင့်က ...

`အဟဲ .. မှာမယ်ကွာ ... မြန်မာနှစ်ခွက်'

`ဟုတ် … ပြီးတော့ရော အစ်ကို'

မြည်းစရာအမြည်းကို မေးခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ကျပ်ကြီး (ခေါ်) တင်မြင့်ကပဲ ..

`အင်း … အင်္ဂလိပ်နှစ်ခွက်၊ ပြင်သစ် နှစ်ခွက်၊ ဘရာဇီး နှစ်ခွက်၊ ဘယ်ဂျီယန် နှစ်ခွက်၊ အပေး … ပေး… မြန်မာ နှစ်ခွက်ပဲ ပေးတော့'

သူ့ကိုယ်သူ သဘောကျသလို တင်မြင့်က ရယ်နေသေးသည်။ ဝိတ်တာလေး လှည့်ထွက်သွားတော့မှ ကြည်မင်းသိန်းက ….

`မင်းကွာ .. နေရာတကာ လိုက်ကျပ်နေတာပဲ'

`ဘာဖြစ်လဲကွာ … နောက်တာပဲ ဥစ္စာ '

ကြည်မင်းသိန်းကထပ်မပြောတော့။ တော်ကြာကိုယ့်ဘက်လှည့်ကျပ်လာဦးမည်။နှစ်ယောက်သား မြန်မာလူမျိုးပီပီ အေးစိမ့်ရှတသော မြန်မာဘီယာကိုအရသာခံနေစဉ်မှာပင် …

`ဟာကွာ … လိုက်ရှာလိုက်ရတာ … ဟူး'

ထိုသို့လျှာခလုတ်တိုက်မတတ် ရေရွတ်ရင်းဝင်လာသူက (ပရိသတ်ကြီး မျှော်လင့်ထားကြသည့်အတုင်းမင်းသားဖြစ်နိုင်သည်ဟုယူဆရသည့်) ဂေလပင် ဖြစ်လေသည်။

ဂေလပုံစံကိုကြည့်ကာကြည်မင်းသိန်းက ပြောလိုက်၏ ။

`ဘာတွေ ဖြစ်လာတာလဲကွာ … မင်းကိုကြည့်လိုက်ရင်ပျာယာခတ်နေတာပဲ'

ထိုအခါမှ ဂေလခုံမှာဝင်လိုက်သည်။ ခုံနှင့်ဖင်တစ်သားတည်းကျသွားသော်လည်းမကျသေးသောသက်ပြင်းကိုချကာ ..

`ဟူး .. ပြောပ့ါမယ်ကွာ .. ငါတော့ဒုက္ခရောက်ပြီထင်တယ်ကွ'

`ဟေ'

မျက်လုံးပြူးရင်းတင်မြင့်ကလှမ်းကြည့်သည်။ပြီး ...

`ဒုက္ခဟုတ်လား ...ဒီစကားလုံးကြားဖူးသလိုပဲကွ၊ နေစမ်းပါဦး'

`တင်မြင့် .. မင်းမနောက်နဲ့ကွာ၊ငါအတည်ပြောနေတာကွ၊ လိုက်ကျပ်မနေနဲ့'

`ကဲပါ .. မင်းရဲ့ဒုက္ခဆိုတဲ့ဟာကြီးကိုလည်း ပြောစမ်းပါဦး'

ကြည်မင်းသိန်းဝင်ပြောလိုက်တော့မှ ဂေလမျက်နှာကတည်သွားသည်။

`ဒီလိုကွ .. ငါဒီနေ့ငါ့အမေနဲ့ ဗေဒင်သွားမေးတယ်'

`ဩော် ... ဘာများလဲလို့ကွာ'

`ဟော့ကောင် .. ဂေလ .. မင်း ဗေဒင်သွားမေးတာဆန်းလို့လား၊ မင်းကတစ်သက်လုံး ဗေဒင်မေးလာတဲ့ကောင်ပဲဥစ္စာ'

ဂေလမျက်နှာလေးအိုစာသွားသည်။ဟုတ်လည်းဟုတ်နေသည်ပဲ။သူ ဗေဒင်ယုံတာဒီကောင်တွေသိသည်။

သို့သော်လည်းလက်ကာပြရင်း ...

`ဟုတ်ပါတယ်ကွာ . ခဏလေး နေစမ်းပါဦး၊ ဒီတစ်ခါတော့ဟဲဗီးမို့လို့ပေါ့၊ ငါ့ကိုအိမ်ကမိန်းမပေးစားပြီးပွဲရုံလွှဲပေးချင်နေတာမင်းတို့အသိပဲ'

`အေးသိတယ်လေ၊ ကောင်းသားပဲယူလိုက်လေ၊အဖတ်တင်တာပေါ့'

တင်မြင့်စကားကြောင့် ဂေလမျက်နှာမဲ့သွားပြီး ..

`မင်းယူပါလား . နေရင်းထိုင်ရင်း'

`ကောင်မလေးကမလှလို့လားကွ'

`မဆိုးပါဘူး ... ခတ်ပုံတော့ မြင်ဖူးတယ်'

`ဒါနဲ့များကွာ'

ကြည်မင်းသိန်း၏ ရေရွတ်သံကို ဂေလက ..

`ဒါနဲ့များလုပ်မနေနဲ့၊နာ်မကိုကမတင်လှတဲ့ ... နာမည်ကစပြီးစိတ်မဝင်စားတော့တာ၊တင်မြင့် .. မင်းယူပါလား'

`ဘာ .. ဘာဆိုင်လို့ယူရမှာလဲ'

တင်မြင့်တင်းသွားသည်။ ကိုယ့်နာမည်ကတင်မြင့်ဆိုပေမယ့်မတင်လှဆိုတာကြီးကိုမယူချင်ပါ။သားသမီးတွေမွေးလာမှ မောင်လှတင်မြင့်၊မမြင့်တင်လှနာမည်ပေးလျှင်ပင်မကောင်း။

ထို့ကြောင့် ...

`ကဲပါကွာ ... မင်းပြောချင်တဲ့ကိစ္စပဲဆက်ပြောစမ်းပါကွာ'

` အေးပြောမယ် ..၊ ငါလည်းမိန်းမမယူချင်လို့ရန်ကုန်သွားပြီးသင်တန်းတွေဘာတွေတက်ဦးမယ်လို့ ပြောလိုက်တာ၊အဲဒါကိုအမေကခရီးသွားမှာမို့အန္တရာယ်မဖြစ်အောင် ဗေဒင်သွားမေးမယ်ဆိုပြီးငါတို့တစ်မိသားစုလုံးယုံတဲ့ ဗေဒင်ဆရာဆီသွားမေးတော့'

`အဲဒီ တော့'

`ဆရာကလည်း .. ဟောတယ်လေ... ငါ့ကိုဒီနှစ်အိမ်ထောင်ကျကိုကျမယ်တဲ့၊ ပြီးတော့ငါနဲ့ရမယ့်မိန်းကလေးကအပျိုစစ်မှတဲ့ကွာ၊

စစ်ရင်တစ်သက်လုံးကျန်းကျန်းမာမာချမ်းချမ်းသာသာနဲ့ နေရမယ်၊အဲ ..
မစစ်ရင်တော့အိမ်ထောင်ကျပြီးနှစ်နှစ်အတွင်း ခန္ဓာပျက်ကိန်းရှိတယ်တဲ့ကွာ?

`ဟော?

`အဲဒီ လိုတကယ်ကြီး ဟောလိုက်တာလား?

ဂေလကသက်ပြင်းကိုနည်းမျိုးစုံဖြင့်ငါးခါလောက်ချလိုက်ပြီးမှ...

`တကယ်ပေါ့ကွ၊မင်းတို့ကိုတကူးတကရှာပြီးလိုက်နှောက်နေပ့ါမလား?

ဇေဒင်ယုံလွန်းသည့် ဂေလကိုကြည့်ကာတင်မြင့်ရယ်ချင်သွားသည်။
သို့သော်လည်းကူညီကာစဉ်းစားပေးဟန်လေးနှင့် ပြန်မေးလိုက်၏ ။

`ဒါနဲ့ ဂေလ .. မင်းခါတိုင်းလုပ်သလိုယတြာချေလိုက်လို့မရဘူးလား?

`မရဘူးကွ ... အဲဒီ အပျိုအစစ်ကပဲငါ့အတွက်ယတြာတဲ့?

`ဟာကွာ ... မင်းဟာကြီးကလည်း?

စိတ်ပျက်သံကြီးနှင့်ကြည်မင်းသိန်းကဝင်ညည်းလိုက်သည်။
ဂေလမှာတော့ထိုသို့ပင်မညည်းနိုင်ချေ။ ရွှေမန်းတင်မောင်
လေသံနှင့်ငိုချင်းချရတော့မလို ဖြစ်နေသည်။

တင်မြင့်က ဂေလကိုသနားစရာသတ္တဝါလေးလိုကြည့်ကာ ..

`အင်း ... အပျိုအစစ် ... အပျိုအစစ်ဆိုတော့?

ပြောရင်းဘီယာလေးငုံလိုက်စင်မှာပဲ ဂေလက ...

`ဟာ .. .တင်မြင့် .. မင်းညီမအိမ်မှာရှိလား?

`ဖရူး?

တင်မြင့်ဘီယာပင်မျိုမချနိုင်ဘဲ ထွေးထုတ်လိုက်ရသည်။

ချက်ချင်း ဂေလကို ပြုံးကြည့်လိုက်ရင်း ...

`ဂေလ ... မင်းဘာစကားပြောတာလဲ ... မင်းကွာ'

`ဘာလဲဟ ... မင်းညီမကို မေးတာဘာဖြစ်လို့လဲ'

ဂေလ ပြန်ဖြေသံကြောင့်တင်မြင့်ရှုံးရှုံးရှားရှား ဖြစ်လာသည်။

`ဘာဖြစ်ရမှာလဲကွ ... မင်းဟာမင်း အပျိုအစစ်ကိုရှာရမှာကိုငါ့ညီကို မေးတော့ ... ဟာကွာ'

ထိုအခါမှ ဂေလကဟီးခနဲရယ်လိုက်ကာ. ...

`စကားရောသွားလို့ပါကွာ၊မင်းညီမလေးငါ့ဆီက ဗေဒလက်စွဲဆိုတဲ့ ဗေဒင်စာအုပ်ငှားထားတာကွ၊အဲဒါအိမ်မှာရှိရင်လိုက်ယူမလို့ဆိုပြီး မေးလိုက်တာပါကွာ .. မင်းကလည်း'

ထွက်ရန်ပြုနေသော ဒေါသကိုဘယ်နားပြန်ထိုးထည့်ရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားရသည်။ ခုမှသက်ပြင်းလုံးလုံးကျသွားသည့်တင်မြင့်ကပဲ ....

`ပြီးရောကွာ ...ပြီးရော၊ဒါနဲ့မင်းငါတို့ကိုတိုင်ပင်ချင်တဲ့ကိစ္စကဘာလဲ ... ဒဲ့ပြောကွာ'

`အေး ... မိန်းမရကိန်းရှိတယ်ဆိုတော့လည်းရပေါ့၊ ဒါပေမယ့်ငါဘဝတစ်သက်လုံး ကောင်းစားဖို့အတွက် ....'

`ဂေလအလင်းပြောကွာ ... တိုင်ပတ်မနေနဲ့'

ကြည်မင်းသိန်းကစိတ်မရှည်သလို ပြောလာသည်။

ထိုအခါမှ ဂေလက ..

`မင်းတို့မိန်းမတစ်ယောက်ကိုအပြင်ပန်းကကြည့်ပြီးအပျိုစစ်.. မစစ်ခွဲတဲ့နည်းသိကြလား'

`ဟေ'

`အဲ'

နှစ်ကောင်စလုံးနားပေတိမ်တောင် ဖြစ်သွားကြသည်။ ရုတ်တရက်ပင်ဘာပြန်ပြောရမည်မှန်းမသိ။ ဒီကောင့်မေးခွန်းကိုဘယ်မဟာပညာရှိသွားမေးရမှန်းလည်းမသိချေ။

ကြည်မင်းသိန်းကစပြီး ..

`ဂေလ ... ငါတို့ဘီယာလေးသောက်ရုံနဲ့မမူးဘူးနော်၊ မင်းမေးမှပဲမူးနောက်နောက် ဖြစ်လာပြီ'

တင်မြင့်ကလည်းစိတ်မရှည်တော့သလို

`အေးကွာ ... ဘာမှန်းကိုမသိဘူး၊ ဟေ့ကောင် ဂေလ .. မထူးတော့ပါဘူးကွာ၊မတင်လှကိုသာယူလိုက်တော့'

ဂေလမျက်နှာကြီးပုတ်သိုးသွားကာ ...

`ဘာလို့ယူရမှာလဲ ... ငါမှမကြိုက်တာ၊အဲဒီ မင်းမတင်လှကရောအပျိုစစ်တာ သေချာလို့လား'

` ဟာ .. ဟာ .. ငါ့မတင်လှမဟုတ်ဘူးနော်'

ငေါ့တောတော့ ပြန်မေးလာသော ဂေလကိုကြည့်ကာတင်မြင့်စိတ်လက်ကုန်ခမ်းသွားပြီး ..

`မသိဘူးကွာ ... အဲဒီ မတင်လှအကြောင်းမပြောနဲ့တော့.'

`အေး .. မပြောဘူး'

`ဂေလရာ .. မင်းကိစ္စကြီးကလည်းမင်းကြိုက်တဲ့ကောင်မလေးတွေ့ရင်တောင်အပျိုစစ်လားလို့

မေးရင်ပါးဆွဲချခံရမှာကွ

`အဲဒါကြောင့်ငါစိတ်ညစ်နေတာကွ၊ ကြိုက်တဲ့ကောင်မလေးတောင်မတွေ့ပါစေနဲ့လို့ဆုတောင်းရမလို ဖြစ်နေပြီ

ဂေလအဖြစ်ကိုကြည့်ကာကြည်မင်းသိန်းကစဉ်းစဉ်းစားစားပြောလာသဉ

`မင်းမှာလည်းခက်တယ်ကွာ၊အဲဒီ ဗေဒင်တွေကိုပဲယုံနေတာကိုး၊ ဥပါဒါန်ကြောင့်ဥပါဒ်ဖြစ်ဦးမယ်

ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ ဂေလငူငူကြီးလုပ်နေမိသည်။ ကိုယ်ကလည်းဟုတ်နေသည်ပဲကိုး။ ဗေဒင်လက္ခဏာယုံကြည်သောမိသားစုအသိုင်းအဝိုင်းထဲမှာကြီးပြင်းလာရသည်မို့စားခေ ဗေဒင်မေး၊ယတြာခြေခဲ့တာပင်အရိုးစွဲနေပြီ။ခုချိန်ကျမှထိုအစွဲကို ဖျောက်၍ မရတော့။

`တစ်ခုတော့ရှိတယ် ဂေလရ

တင်မြင့်စကားကြောင့် ဂေလလှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားရ၏ ။ အားကိုးတကြီးကြည့်လိုက်ပြီး ....

`လုပ်စမ်းပါဦးကွ၊မင်းသိလား ... အပျိုစစ် ... မစစ်ခွဲနည်း

လက်ကာပြရင်းတင်မြင့်ကဘီယာသောက်လိုက်သေးသည်။ ပြီးမှမလိုအပ်ဘဲ ချောင်းအရင်ဟန့်လိုက်ကာ ..

`အဟမ်း ... ဒီလိုကွ ... မိန်းမဆိုတာအခြေခံအားဖြင့် လေးမျိုးပဲရှိတယ်ကွ၊ပထမတစ်မျိုးကဥက္ကဋ္ဌမိန်းမ

`ဟာတင်မြင့် ... ငါတို့ရပ်ကွက်ကဥက္ကဋ္ဌဦးသိန်းဇော်ရဲ့မိန်းမကို ပြောတာလား ... အသက်ကြီးပါပြီကွာ .. မင်းကလည်း

ကြည်မင်းသိန်း

ပြာပြာသဲဝင်ပြောသံကြောင့်တင်မြင့်မျက်နှာကြီးရှုံ့တွသွားသည်။
မကျေမချမ်းဟန်ဖြင့် ပြန်ကြည့်လိုက်ရင်း ...

`မင်းဟာလေ ... ငအူပဲကြည်မင်းသိန်း၊ ငါပြောတာဥက္ကဋ္ဌရဲ့မိန်းမကို ပြောတာမဟုတ်ဘူး'

`မင်းပဲဥက္ကဋ္ဌမိန်းမဆို'

`ခဏလေးခဏလေ ... စကားကို ဖြတ်မမေးနဲ့တော့၊ မိန်းမဆိုတာအခြေခံအမျိုးအစား လေးမျိုးရှိတယ်၊ပထမဆုံးကဥက္ကဋ္ဌတဲ့၊ အမြတ်စားမိန်းမပေါ့ကွာ၊ဒုတိယပဏ္ဍိတ၊ အဲဒါကတော့အကောင်းစားမိန်းမ၊ နောက်တတိယကတော့မဇ္ဈိမလို့ခေါ်တဲ့အလယ်အလတ်စားမိန်းမ၊ နောက်ဆုံးတစ်မျိုးကတော့ဟိနလို့ခေါ်တဲ့အညံ့စားမိန်းမတို့ပဲ ... ရှင်းပြီလား'

`ရှင်းပါပြီကွာ ... ငါပြောတဲ့အပျိုစစ်. မစစ်ခွဲတာပဲ ပြောပြစမ်းပါ'

ဂေလကစိတ်မရှည်တော့သလိုဝင်ပြောလိုက်သည်။

တင်မြင့်က ..

`အေးပါကွာ ... ပြောပ့ါမယ်၊ ဟိုးအရင်ခေတ်ကပညာရှင်ဆိုရင်ကွာကလေးတစ်ယောက်ကိုမျက်နှာကြည့်လိုက်ရုံနဲ့ ယောကျာ်းခွဲခြားလို့ရတယ်ကွ'

`ဒီခေတ်မှာရော'

ကြည်မင်းသိန်းအမေးကိုတင်မြင့်ကပဲ ..

`ဒီခေတ်ကနှစ်ဆယ့်တစ်ရာစုလေ၊ခပ်မြန်မြန်ပဲကွ ... ဘောင်းဘီဆွဲချွတ်ပြီးကြည့်ရုံပဲပေါ့ '

`အေးကွ .. ဟုတ်သားပဲ၊ လွယ်တာကိုခက်နေတယ်'

ရယ်ကြပြန်သည်။ အရယ်ရပ်မှ ဂေလက ...

`မိုက်ရိုင်းလိုက်တာတင်မြင့်ရာ၊မင်းဟာလေနာမည်နဲ့ကိုလိုက်တယ်'

ဘာမှလည်းမဆိုင်ချေ။ ဂေလကပင်ထပ်ကာကျိန်ဆဲနေသေးသည်။ နှစ်ကောင်သား ဂေလကိုကြည့်ကာရယ်ကြတော့၏ ။

နောက်ဆုံးမှာတော့ ဂေလမှာသက်ပြင်းဘူတာပဲ ပြန်ဆိုက်ရတော့သည်။ အဖြစ်ကတိမ်မယောင်နှင့်နက်နေသည်။

ရှေ့ကနှစ်ကောင်ကိုစိတ်လက်ကုန်ခမ်းသလိုကြည့်ကာ ...

`တော်ပြီကွာ... ငါ့ဟာငါပဲစုံစမ်းတော့မယ်၊ ဒါနဲ့မင်းတို့ငါနဲ့ရန်ကုန်မှာသင်တန်းလိုက်တက်မှာ သေချာလား'

`လိုက်တာကတော့လိုက်မယ်၊ ဒါပေမယ့်ငါတို့ကမင်းတက်တဲ့သင်တန်းတွေတက်ချင်မှတက်မှာနော်'

`သဘောပဲ၊ သန်ဘက်ခါဒိုးမယ်နော်၊ကဲ ... ငါသွားပြီ'

ထရပ်လိုက်၍ တင်မြင့်က ..

`ဟ ... ဘယ်လဲကွ၊ဘီယာမသောက်တော့ဘူးလား'

`တော်ပါပြီကွာ။ ဘီယာလည်း ကောင်းတာမဟုတ်ပါဘူး .. သူရာအုပ်စုထဲကပါပဲ၊ ငါတို့လမ်းထဲကကိုပေါက်တောင်ဘီယာတွေမူးပြီး ပြန်လာတာသူ့မိန်းမတံခါးမဖွင့်ပေးလို့အိမ်ရှေ့က ခွေးကတတ်မှာအိပ်လိုက်ရတာ ကွ၊မင်းတို့လည်း စောစောပြန်ဦး။တြိယောသုံးခွက်သောက်ပြီးသုနခေါ ခွေးဖြစ်နေကြဦးမယ်'

`ဟာ'

`ဟော့ကောင်'

သောက်လက်စဘီယာသုံးခွက်မြောက်ကိုကြည့်ပြီးနှစ်ကောင်သား

အော်ကြတော့၏ ။ ဝေလကတော့

ကျောပင်မကဘဲဖင်ပါပေးကာလှည့်ထွက်သွားလေပြီ။

*

အခန်း(၂)

စိတ်ညစ်ညစ်နှင့်အိမ်ပဲ ပြန်ခဲ့သည်။ နေရထိုင်ရတာ ဘယ်လိုကြီးမှန်းမသိ။ လမ်းမှာတွေ့သမျှမိန်းကလေးများကို လိုက်ကြည့်နေမိသေးသည်။ ပြောရသည်မှာလည်းမကောင်းချေ။ ဒီအပျိုစစ်မစစ်ဆိုတာကြီးကပဲ စိတ်ထဲမှာကြီးစိုးနေသည်။

ကိုယ်ကြိုက်သည့် ကောင်မလေးတွေ့လျှင်ပင်ဘယ်လိုလေ့လာ၊ စုံစမ်း၊ အကဲဖြတ်၊ သုံးသပ်ရမည်မှန်းမသိ။ ဒီကိစ္စကသတင်းစာမှာ ကြော်ငြာပြီး ခေါ်ယူရန်လည်းမဖြစ်ချေ။ တရားပင်စွဲခံရဦးမည်။

စိတ်မောလူမောနှင့် လျှောလာရင်းလက်ဖက်ရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့ ရောက်စဥ်မှာပင် ....

`ဟေ့ကောင် ဂေလ

ခေါ်သံကြောင့်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ဆိုင်ထဲမှအသံလှမ်းပြုသူက ရပ်ကွက်အခေါ်ကိုကုလားကြီးဖြစ်သည်။

သူ့နာမည်ရင်းကတော့သန့်ဇင်အောင်။

သို့သော်လည်းတစ်ရပ်ကွက်လုံးက ကိုကုလားကြီးဟုသာ ညီညီညွတ်ညွတ် ခေါ်ကြသည်။ ထိုနာမည်ကြောင့်ကိုကုလားကြီးက စိတ်ဆိုးချင်သော်လည်း နောက်ပိုင်းမပြောတော့။ ဝဋ်နာကံနာစုသဘောပိုက်လိုက်ပုံရသည်။

ခုလည်း ဂေလဆိုင်ထဲဝင်သွားတော့ ..

`လာကွာ … ဂေလ … ထိုင်၊ ငါလည်းတစ်ယောက်တည်းပျင်းနေတာနဲ့'

ဂေလစိတ်ညစ်သွားရ၏။ ကိုယ့်မှာကကိုယ့်သောကနှင့်ကိုယ်။
စိတ်ညစ်နေရသည့်ကြားထဲပျင်းနေသောသူက ကိုပင်က,ပြရမလို ဖြစ်နေသည်။

`ထိုင်ဆိုလည်းထိုင်မယ်ဗျာ … ဘောလုံးပွဲအကြောင်းတော့မပြောနဲ့'

ကိုကုလားကြီး(ခေါ်) သန့်ဇင်အောင်သည် လူမျိုးခြားတွေကန်သော
ဘောလုံးပွဲများကိုအလွန်စိတ်ဝင်စားသည်။
ပွဲစဉ်တစ်ပွဲအကြောင်းကိုတစ်ပတ်လောက်ကြာသည်အထိ
တဖွဲ့တနွဲ့ပြောတတ်လွန်းသောကြောင့် ကြိုကာထားရခြင်းဖြစ်သည်။

ခုလည်း ဂေလအပြောကြောင့် ကိုကုလားကြီး တွေခနဲဖြစ်သွားပြီးမှ
စိတ်လျှော့ချလိုက်ဟန်ဖြင့် ..

`အေးပါကွာ … ဒါနဲ့မင်းရန်ကုန်သွားမလို့ဆို'

`ဟုတ်တယ် … ဘာဖြစ်လဲ'

`ဟာကွာ .. မင်းကလည်းသတင်းကြားလို့ မေးတာကို'

`ဆောရီးဗျာ … ကျွန်တော်စိတ်ရှုပ်နေလို့'

`စိတ်ရှုပ်လို့ .. ဟုတ်လား၊ ပြောစမ်းပါဦး .. ကူစဉ်းစားပေးလို့ရတာ ပေါ့'

ဂေလတစ်ချက်စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

ကိုကုလားကြီးကခပ်တည်တည်ဟန်ဖြင့် …

`ပြောမှာသာ ပြောစမ်းပါကွာ …
ငါ့စိတ်ကူးတွေကအဆုံးသတ်ကျွမ်းကျင်တဲ့အိုင်ဒီယာလေးတွေပါကွ'

လာပြန်ပြီ ဘောလုံးစကား။ ဂေလစိတ်ကို လျှော့ထားရသည်။

`ကိုကုလားကြီး .. ခင်ဗျားရဲ့

နောက်ဆုံးမိန်းမကိုယူခဲ့တာဘယ်တုန်းကလဲဗျ'

`ဟေ'

`ပြောမှာသာ ပြောစမ်းပါဗျာ .. ခင်ဗျားရဲ့အဆုံးသတ်ကျွမ်းကျင်မှုလေးတွေကိုမျှော်ဝစမ်းပါဦး'

သူ့စကားအတိုင်း ပြန်မေးလိုက်သည်။ တစ်ချက်ပြန်စိုက်ကြည့်ကာ ကိုကုလားကြီးတဟားဟားရယ်ရင်း ....

`သဘောပေါက်ပြီ .. သဘောပေါက်ပြီ .. မင်းရည်းစားထားချင်နေပြီနဲ့တူတယ်'

ဝေလရယ်ကျဲကျဲလုပ်ကာငြိမ်နေလိုက်သည်။ ကိုကုလားကြီးကအားနာဟန်ပင်မရှိဘဲ လျှာမီးခိုးထွက်မတက် ပြောတော့၏ ။

`နောက်ဆုံးကောင်မလေးကိုယူခဲ့တာ (၂၀၀၆) ကမ္ဘာ့ဖလားအုပ်စုပွဲစဉ်ကန်နေတုန်းကွ၊ အဲ ... ပြင်သစ်နဲ့ ပေါ်တူဂီကန်တဲ့နေ့လားပဲ'

`ရပါတယ် .. အဲဒီ လောက်ထိတိကျစရာမလိုပါဘူး'

`အင်း .. သူကလေးနဲ့ကွဲတော့ကျန်ခဲ့တဲ့ပရီးမီးယားလိဂ်ပွဲစဉ်ရဲ့မှတ်မှတ်ရရကွာ၊ပွဲစဉ် (၂၆) နေ့ကပေါ့'

စိတ်ညစ်ရသည်။သို့သော်လည်း မေးမိပြီမို့ ...

`ထားပါတော့ဗျာ .. ခင်ဗျားမိန်းမတစ်ယောက်ယူပြီဆိုရင်အပျိုစစ်,မစစ်သိလား'

`ဟာ . သိတာပေါ့ .. မင်းကလည်း'

လှိုက်ခနဲဝမ်းသာသွားသည်။

ကိုကုလားကြီးကမိန်းကသုံးယောက်ဆက်တိုက်ယူလာသူမို့ ခေမည်မဟုတ်။ ဒီကိစ္စလောက်တော့သိနိုင်လောက်သည်ပဲ။

ထို့ကြောင့် ဂေလကအားကိုးတကြီးအသွင့်ဖြင့် ...

`သိရင် ပြောပြစမ်းပါဗျာ ... ကျေးဇူးမမေ့ပါဘူး'

ကိုကုလားကြီးကခါးကိုမတ်လိုက်သည်။ ရေနွေးတစ်ခွက်ကိုဟန်ပါပါမှုတ်သောက်လိုက်ရင်း (ဂေလကိုပါမှုတ်သောက်တော့မည့်အသွင်ဖြင့်) `တကယ်တော့အိမ်ထောင်ရေးဆိုတာ ဘောလုံးအသင်းတစ်သင်းလိုပါပဲကွာ ... အပေးအယူမျှရမယ်၊စိတ်ဓာတ်ညီညွတ်ရမယ်၊ လောကဓံဆိုတဲ့ကိုယ့်ရဲ့ပြိုင်ဘက်ကိုအတင်းဝင်၊ အတင်းတက်၊ အတင်းဖျက်ကစားနိုင်ရမယ်။ သူကတိုက်ခိုက်လာရင်လည်းကိုယ့်ရဲ့ နောက်ခံအုတ်တံတိုင်းကိုနားလည်မှုသံယောဇဉ်တွေနဲ့ တည်ဆောက်ထားရတာ ကွ'

အသံကကျယ်ပြီးမာန်ပါလာသည်။ စကားပျိုးနေတာပဲဆိုပြီး အောင့်အီးသည်းခံကာလွှတ်ထားပေးရ၏ ။ ဒါကိုပင်ကိုကုလားကြီးက ဘော်လွှန်းထပ်မြှင့်လိုက်ပြီး ...

`ဘောလုံးအသင်းတစ်သင်းမှာအကောင်းဆုံးတိုက်စစ်ဟာ အကောင်းဆုံးခံစစ်ပဲကွ'

`ဩော် .. ဟုတ်လား'

`အေး .. အိမ်ထောင်ရေးဆိုတာလည်း အဲဒီ တာဝန်ကိုနှစ်ယောက်စလုံးခွဲဝေယူရတာ ၊ ကိုယ်ကအကောင်းဆုံးတိုက်စစ်ဆိုရင် ကိုယ့်မိန်းမကအကောင်းဆုံးခံစစ်၊ အဲဒီ လိုအပေးအယူမျှမျှတတနဲ့ ရေကုန်ရေခန်း'

`ကိုကုလားကြီး'

`ဟေ ... ဘာလဲကွာ'

အရှိန်ပျက်သွားပုံရသည်။ ဂေလက ခေါင်းကုတ်ကာဟိုဒီငေ့ကြည့်၍ ...

`ခင်ဗျားစကားတွေက ဘေးလူကြားရင်တစ်မျိုးဖြစ်နေပြီဗျာ'

`ဟေ ... ဟုတ်လား'

ပတ်ဝန်းကျင်ကို ငေ့ကြည့်ပြီးကိုကုလားကြီးမျက်နှာရဲသွား၏ ။။ ရှက်သွားပုံရသည်။ ဂေလကထိုအခွင့်အရေးကိုလက်လွှတ်မခံဘဲ ...

`ကျွန်တော်မေးတာ ဖြေဦးလေဗျာ .. မိန်းမတစ်ယောက်ယူရင် .. အပျိုစစ်,မစစ်ဘယ်လိုသိလဲဆိုတာ'

ထိုအခါမှကိုကုလားကြီးကဘာများလဲဟူသောမျက်နှာပေးဖြင့် ...

`ဒါများကွာဘာခက်တာမှတ်လို့ ...
ကိုယ်ယူတဲ့မိန်းမဟာအိမ်ထောင်လည်းမကျဖူးဘူး၊
လက်ရှိလည်းအိမ်ထောင်မရှိဘူးဆိုရင်အပျိုပဲပေါ့'

`အင်'

သွားပြီ ... လုံးဝသွားပြီ။ကိုကုလားကြီးက ဘောလုံးဆိုလျှင် ပြေးသာကန်လိုက်ချင်တော့သည်။ လုံးဝတလွဲကြီး။ ဘယ်နှာကြီးမှန်းကိုမသိချေ။

`ခင်ဗျားဗျာ. .... အကောင်းမှတ်လို့နားထောင်နေတာ၊
အဲဒါတော့ခင်ဗျားပြောမှလားဗျ ... ကျွန်တော်လည်းသိသားပဲ'

`ဟင် ... မင်း ... မင်းကဒါဆိုဘာကိုသိချင်တာလဲ'

`တော်ပြီဗျာ ... ထားလိုက်တော့၊ ဒါနဲ့ခင်ဗျားရဲ့
နောက်ဆုံးမိန်းမနဲ့ခင်ဗျားဘယ်တုန်းကကွဲသွားတာလဲ'

ကိုကုလားကြီးမျက်နှာချက်ချင်းဆွေးရိပ်သန်းသွားသည်။

ဆို့နင့်အက်ကွဲသော လေသံကလေးနှင့် ...

`အဟောင်းတွေအသစ်ပြန်ဖြစ်ရပြီကွာ၊ ငါ့အသည်းစွဲချယ်ဆီးအသင်းဖလားရတဲ့ညကပဲ ... သူ ... သူ နောက်ယောကျာ်းနဲ့လိုက်ပြေးသွားတာကွ၊ငါကတော့ အောင်ပွဲခံလို့၊သူ ... သူကတော့ကွာ'

အသံကတိမ်ဝင်သွားသည်။ ဂေလလည်းသည်းခံနိုင်စွမ်းမရှိတော့ဘဲ ...

`ဟာ .. ငိုတော့မငိုချလိုက်နဲ့နော်၊ ခင်ဗျားကတိုက်စစ်အားနည်းနေတာကိုး၊ အိမ်ထောင်ရေးဆိုတာ ဘောလုံးအသင်းတစ်သင်းလိုဆို၊ အပေးအယူမျှရမယ်ဆို၊ စိတ်ဓာတ်ညီညွတ်ရမယ်ဆို၊ အတင်းဝင်၊ အတင်းတက်၊ အတင်းဖျက်၊ ကစားရမယ်ဆို၊ ကိုယ့်ရဲ့ နောက်ခံအုတ်တံတိုင်းကိုနားလည်မှုသံယောဇဉ်တွေနဲ့တည်ဆောက်ရမယ်ဆို ... ခုတော့တိုက်စစ်နဲ့ခံစစ်မမျှလို့ ခင်ဗျားမိန်းမကအသင်းပြောင်းသွားတာနေမှာပေ့ါဗျ။ နည်းတောင်နည်းသေးတယ်'

`အေးပါကွာ ... နောက်ရာသီဆိုငါသတိထားပါ့မယ်'

ဂေလ ခေါင်းခါရင်းထထွက်လာခဲ့သည်။ ထိုကုလားကြီးကတော့သူ့အသင်းဟောင်းတွေကိုလွမ်းငွေ့မပြေသောမျက်နှာပေးဖြင့်ေ
။

တော်ပြီ ... ။ဒီကိစ္စကိုစုံစမ်းလိုစိတ်လည်းမရှိတော့။ ဂေလဘယ်သူ့ကိုမှမမေးမိအောင်ထိန်းချုပ်ပြီးအိမ်ပြန်လာခဲ့သည်။

အိမ်ပြန်ရောက်တော့လည်း .စိတ်မချမ်းသာရ။ မေမေကထိုကိစ္စကိုမပြီးနိုင်မစီးနိုင်။

`သား ဂေလ .. ခုနကတောင်မတင်လှတို့အိမ်ကဖုန်းဆက်သေးတယ်'

`ဘာတဲ့လဲ .. မတင်လှ ယောကျာ်းရသွားပြီတဲ့အကြောင်းလား ကောင်းတာပေ့ါ မေမေရာ ... ဆီပိသသတစ်ရာလောက်နဲ့ ဆေးရိုးဆယ်အိတ်လောက်လက်ဖွဲ့လိုက်၊ သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက်ဆီကိုရေချိုးပြီး ဆေးရိုးမီးလှုံလို့ရတာ ပေ့ါ'

`ဟဲ့ ...ကောင်လေး .. လူကြီးက အကောင်းပြောနေတာကို'

မေမေ့ကြောင့် စိတ်ညစ်ရသေးသည်။ မတင်လှ မတင်လှနှင့် တပြားမှ မလျှော့။ လုပ်ငန်းချင်းဆက်စပ်နေသဖြင့် အတင်းပေးစားချင်နေကြသည်။ သူကတော့ လုံး၀(လုံး၀) မယူချင်။ ရှင်းသည်။

မေမေကပဲ ..

`သား ... သား ဒီနှစ်ထဲမှာ အိမ်ထောင်ကျမှာနော်၊ ဗေဒင်ကလည်း ဟောထားတာပဲ၊ သားလေး ဒုက္ခမရောက်စေချင်လို့ မတင်လှကိုပဲ ယူလိုက်ပါသားရယ်၊ သားက ဗေဒင်ကို မယုံတာလားဟင်'

လာပြန်ပြီ။ ပြီးတော့ ဒီဘူတာပဲ။ ဂေလ စိတ်ပေါက်ပေါက်နှင့် ...

`ဗေဒင်ကို ယုံတယ်ဗျာ ... အဲဒီ မတင်လှကိုပဲ မယုံတာ'

`ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ ဂေလ .. မတင်လှလေးက ဗိုင်းကောင်းကျောက်ဖိပါကွယ်၊ ရည်းစားသနာတောင် ထားဖူးတာမဟုတ်ဘူ'

`တော်ပြီ မေမေရာ ... သား ရန်ကုန်ပဲ သင်တန်းသွားတက်တော့မယ်၊ အဲဒီ မှာ သားကြိုက်တဲ့ အပျိုစစ်တွေ့ရင် ယူမယ်၊ မရှိရင် မတွေ့ရင် မေမေတို့ မတင်လှကို ယူမယ်၊ မေမေတို့ပဲ အမြဲပြောခဲ့တယ်နော်.... ဗေဒင်အရ အိမ်ထောင်ကျပြီဆိုရင် ယောကျာ်းလေးအတွက် ကံအနိမ့်ဆုံး မိန်းကလေးအတွက် ကံအမြင့်ဆုံးအချိန်ဆို'

`ဟုတ်တယ်လေ ..ဘာဖြစ်လဲ …သားမှာ ယတြာရှိပြီးသားပဲ'

ဂေလက ကြိုသိနေ၍ အိပ်ခန်းထဲ ပြေးဝင်လိုက်ရင်း ….

`အဲဒီ ယတြာကြီး မချေချင်လို့ မေမေရေ၊ အဲဒီ မတင်လှတဆိုတဲ့ ယတြာကြီးကို မချေချင်လို့ဗျ … အိပ်ပြီ အိပ်ပြီ'

အော်ပြောကာ မွေ့ရာပေါ် မှောက်လျက်ကြီး အိပ်ချလိုက်သည်။ တစ်ရက်လုံး စိတ်မောရ၍ လားမသိ။ ထမင်းပင် မစားဖြစ်ပဲ ဂေလ အိပ်ပျော်သွားရသည်။

အိပ်မက်ပင် မက်လိုက်လေသေးသည်။ မတင်လှနှင့်သူ ဆီဒိုးနားဟိုတယ်မှာ မင်္ဂလာဆောင်သည်တဲ့လေ။ သူ မင်္ဂလာဆောင်နေရာမှ ထွက်ပြေးပြီး ဟိုတယ်ထဲရှိ ရေကူးကန်ထဲသို့ အသက်ကိုပင် မဓာနမထားပဲ ခုန်ချပစ်လိုက်သည်။ ရေတွေမွန်းပြီး အိပ်ရာမှ လန့်နိုးလာခဲ့ရ၏ ။

ကိုရီးယားဇာတ်လမ်းတွဲတွေလို အိမ်မက်က အခန်းဆက်နေရမှာစိုး၍ ထိုညက ဂေလ ပြန်မအိပ်ရဲတော့ချေ။

*